

Catalunya Nord també tria Le Pen

El fenomen Le Pen ha ressonat a les sis comarques del nord. En tot cas, no es tracta d'una situació nova. L'electorat ultra nord-català en bona part es nodreix dels jubilats de França que s'instalen a la regió.

Després de la derrota de l'USAP ahir, només ens faltava això!", ironitzava un periodista mentre el rumor de la victòria de Jean-Marie Le Pen a la Catalunya Nord i el seu pas a la segona volta de les eleccions presidencials franceses creixia en els corredors de la prefectura de Perpinyà. A les 8 h del vespre les cadenes de televisió francesa confirmaven el que fins a aquest moment semblava inimaginable: Lionel Jospin i l'esquerra havien quedat fora de la cursa a l'Elisi.

Mentrestant, a la prefectura de Perpinyà, els resultats que arribaven, poble rere poble, feien cada vegada més evident la victòria de Le Pen a la Catalunya Nord. Finalment, a les 10 h de la nit, el veredict de les urnes era implacable: 20,92% dels vots per a Le Pen, 16,96% per a Chirac, i 16,64% per a Jospin. Le Pen era el candidat més votat a les quatre circumscripcions electorals nord-catalanes. A més, s'imposava en les principals localitats de la plana del Rosselló, com a Canet, amb el 25,85% dels vots; a Sant Esteve del Monestir, amb el 24,05%, o a Cabestany, el municipi del diputat i alcalde comunista Jean Vila, on va fer el 22,23%. El rècord, però, va ser a Sant-Llorenç de la Salanca, on va totalitzar el 26,27% dels vots. Pel que fa a Perpinyà, la diferència entre els dos finalistes és més ajustada, ja que Le Pen totalitzà el 22,62% dels sufragis i Chirac el 20,02%.

Malgrat aquestes xifres, la victòria de Le Pen a la Catalunya Nord, on havia estat el segon candidat més votat després de François Mitterrand, l'any 1988 amb el 20,52% dels vots, i de Lionel Jospin, l'any 1995 amb el 19,45 %, no

és deguda a una progressió espectacular del vot extremista, sinó més aviat al fracàs polític dels partits tradicionals. En efecte, respecte a les eleccions presidencials de fa set anys, Chirac perd 2 punts i Jospin 6,5. Una hemorràgia que s'explica en part per la forta abstenció, que per primera vegada en una elecció presidencial va superar el 27% i una multiplicació de candidatures. El fet que tots els sondejos preelectorals i que els mitjans de comunicació hagin donat com a dat i beneït la presència de Jospin i Chirac a la segona volta va propiciar que o bé molta gent no hagi anat a votar o bé, sobretot pel que fa a l'esquerra, que hagi decidit expressar el seu descontentament o les seves preferències.

En canvi, al contrari del que s'especulava després dels mals resultats de fa dos anys a les municipals, el Front Nacional ha tornat als nivells que tenia abans de la crisi interna que va sacsejar el partit d'extrema dreta el 1996, i que es va escindir amb la creació de l'MNR de Bruno Mégret, que, val a dir, en aquests comicis va recollir el 2,42% dels vots. El subdesenvolupament econòmic que pateix la Catalunya Nord –amb un 13% d'aturats, un dels índexs més alts de França–, una població cada vegada més gran i la instal·lació constant de jubilats molt sensibles als problemes d'inseguretat ciutadana –provocats per una petita delinqüència, alimentada, segons les mateixes autoritats, per una forta immigració estrangera irregular– i part de la comunitat "pied-noir" –els antics colons repatriats d'Algèria– són, des de fa vint anys, el viver electoral de Le Pen a la Catalunya Nord.

Pere Codonyan